ke vzniku pojištění a k založení nároku na úrazovou podporu proti pokladnici ještě nestačí, jak shora bylo již dovozeno, neboť jest k tomu třeba také druhého předpokladu, totiž uzavření pojišťovací smlouvy s ústřední správou pokladnice podle § 25 zák. čl. XIV:1902 a zák. čl. VIII:1912. Splnění tohoto zákonného předpokladu však stížnost vůbec netvrdí. Žal. úřad vyslovil tedy právem, že Anna J. k paušálnímu pojištění přihlášena nebyla, a že jí proto nárok na úrazovou podporu nepřísluší.

Odepřel-li tedy žal. úřad za tohoto stavu věci pro nedostatek zákonných předpokladů nárok Anny J. na úrazovou podporu proti pokladnici, nelze nař. rozhodnutí vytýkati právem nezákonnost.

Č. 10.641.

Živnostenské právo. — Zemědělství. — Urbarialisté (Slovensko): * Sdružení bývalých urbarialistů podle zák. čl. XIX:1898 není právnickou osobou.

(Nález ze dne 20. června 1933 č. 5138.)

Věc: Bývalí urbarialisté v T. (adv. Dr. Gejza Földes z Trstené) proti ministerstvu obchodu o koncesi hostinskou.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Rozhodnutím z 26. června 1928 zamítl župní úřad v Turč. Sv. Martině podle § 25 živn. zák. žádost býv. urbarialistů v T. za udělení koncese hostinské a výčepnické, ježto potřeba obyvatelstva nedovoluje, aby v T. byl další hostinec povolen, neboť v obci je již dostatečný počet výčepních oprávnění.

Min. obch. zrušilo nař. rozhodnutím u příležitosti odvolání býv. urbarialistů na základě odst. 4. § 243 živn. zák. v odpor vzaté rozhodnutí z moci úřední pro nezákonnost, poněvadž provedeným šetřením bylo zjištěno, že býv. urbarialisté nejsou právnickou osobou ve smyslu odst. 1, resp. 2 § 3 živn. zák. a nemohou tudíž býti subjektem živn. oprávnění, neboť podle »Pravidel o hospodaření v nerozděleném, společně užívaném lesním majetku býv. urbarialistů obce T.«, jsou urbarialisté pouze sdružením spoluvlastníků, oprávněných k společnému obhospodařování lesního majetku, nejsou však společností ve smyslu obch. zák. a tudíž také ne způsobilým právním subjektem ve smyslu § 3 živn. zák.

O stížnosti uvážil nss:

Žal. úřad vyslovil v nař. rozhodnutí, že sdružení býv. urbarialistů v T. není ani právnickou osobou (odst. 1), ani spolkem (odst. 2), ani společností ve smyslu obch. zák. (odst. 3) a že proto nemůže býti způsobilým právním subjektem živn. oprávnění ve smyslu § 3 živn. zák. Tím postavil se žal. úřad na stanovisko, že st-lé vůbec nemohou býti subjektem nějakého živn. oprávnění. V důsledku tohoto právního názoru zrušil pak z moci úřední na základě ustanovení odst. 4 § 243 živn. zák. rozhodnutí I. stolice, jež zamítla žádost st-lů o udělení koncese hostinské z důvodů věcných, totiž pro nedostatek místní potřeby.

Stížnost netvrdí, že by sdružení býv. urbarialistů bylo spolkem ve smyslu odst. 2 nebo společností podle odst. 3 cit. § 3, nýbrž omezuje se na výtku, že právní názor žal. úřadu, že se nejedná o právnickou osobu, neodpovídá zákonu. Stížnost dovozuje povahu právnické osoby zmíněného sdružení z toho, že jde o organisaci požívající soukromoprávní subjektivity na základě stanov, jež byly sdělány v důsledku zákonné úpravy; zák. čl. XIX:1898 předpisuje pak imperativně, že býv. urbarialisté musí vytvořiti organisaci a stanoví směrnice pro stanovy, které mají zákonnou moc.

Nss nemohl stížnosti dáti za pravdu, neboť ani cit. zák. článek, ani zák. čl. XII:1894, jehož se také stížnost dovolává, ani stanovy sdružení býv. urbarialistů neposkytují opory pro závěr stížnosti, že toto sdružení je právnickou osobou. Tento závěr stížnosti neplyne ani z povahy t. zv. urbariálního kompossessorátu. Druhý díl zák. čl. XIX:1898 jedná o úpravě hospodaření v nerozděleném, společně užívaném lesním majetku komposesorátů a býv. urbarialistů. § 25 praví, že hospodářské záležitosti tohoto lesního majetku řídí shromáždění spolumajitelů. V dalších ustanoveních jest pak vymezena působnost shromáždění spolumajitelů, předsedy jejich a jest určen způsob hlasování. § 30 stanoví, že působnost shromáždění nevztahuje se na zcizení, individuelní rozdělení a zavazení společně užívaných lesů, § 31 nařizuje, že výtěžek jest rozděliti v poměru oprávnění. Podle § 49 jest v pozemkové knize poznamenati, že společné užívání jest upraveno statutem podle tohoto zákona sdělaným. Pravidla (statut) o hospodaření na nerozděleném, společně užívaném lesním majetku býv. urbarialistů (komposesorů) obce T. shodují se s podstatnými předpisy zák. čl. XIX:1898.

Zkoumají-li se tyto předpisy s hlediska zde rozhodujícího, nelze z nich vyčísti, že by majitelem společně užívaného lesního majetku byla nějaká organisace jako taková, pozůstávající z osob býv. urbarialistů, nýbrž naopak zákon i statut mluví o spoluvlastnících, z čehož plyne, že lesní majetek jest ve spoluvlastnictví (communis) býv. urbarialistů. Cit. zákony neobsahují ustanovení, jež by společenstvo býv. urbarialistů prohlašovalo za zvláštní subjekt, nadaný schopností nabývati samostatně práv a přejímati povinnosti, jak se to stalo na př. v § 18 zák. čl. X:1913 o nedílných pastvinách společných, kde se praví výslovně, že společenstvo, složené ze spoluvlastníků nedílných pastvin společných, má právní způsobilost a může jako takové v rámci zákona vlastním jménem nabývati práv, přejímati na sebe povinnosti, žalovati před soudy a býti žalováno.

Na tom nic nemění okolnost, že podle cit. zákonných ustanovení býv. urbarialisté volí si společné orgány pro hospodaření na společném majetku, neboť orgány ty jsou zákonem předepsány toliko za tím účelem, aby bylo jednotně upraveno tvoření společné vůle sdružených urbarialistů a její provádění. Orgány ty hospodaří na společném majetku na účet jednotlivých spolumajitelů a nikoliv pro komposesorát jako takový, který nemá, jak bylo řečeno, vlastní subjektivity rozdílné od spolumajitelů nerozděleného, společně užívaného lesního majetku býv. urbarialistů. Správnosti tohoto názoru nasvědčuje i to, že podle zákona a »pravidel« (§ 22) nemůže se urbárský komposesorát ani jednomyslným usnesením valné hromady zadlužiti nebo použíti důchodů společných

nemovitostí k jinému účelu, nežli k rozdělení mezi členy podle poměru jejich spoluvlastnictví. Již z pouhého nadpisu II. dílu zák. čl. XIX:1898 a »pravidel« je patrno, že jde toliko o hospodaření na dotyčném lesním majetku a jeví se »shromáždění« jen orgánem zvoleným k tomuto účelu, aniž by mu bylo lze přiznati povahu právnické osoby.

Pokud stížnost poukazuje k tomu, že v jiných případech byla úřady uznána právní osobnost podobného sdružení urbarialistů, jest tato okolnost pro posouzení daného případu beze všeho právního významu, neboť nss jest povolán přezkoumati toliko zákonitost nař. rozhodnutí, není však povolán zkoumati, jak úřady v jiných případech postupovaly a byl-li jejich postup ve shodě se zákonem.

Č. 10.642.

Samospráva obecní. — Řízení před nss-em: I. Firma, které obec zadala určité práce, je legitimována k stížnosti na nss do rozhodnutí, kterým nadřízený úřad v cestě instanční zrušil usnesení obec. zastupitelstva o zadávce. — II. K stížnosti legitimované strany může nadřízený úřad zadávací usnesení obecního zastupitelstva přezkoumávati nejen co do otázky úhrady, ale též s hlediska hospodářské účelnosti a vhodnosti, po případě též po stránce technické.

(Nález ze dne 20. června 1933 č. 10.964.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 3161/24, 8057/29, 9959/32.

Věc: Firma Elektrotechna, akciová společnost pro slaboproudou techniku v Praze (adv. Dr. Em. Mašín z Prahy) proti zemskému úřadu v Bratislavě (za zúč. stranu A. R. adv. Dr. Viktor Říha z Prahy) o zadání dodávky požárních automatů v městě Bratislavě.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost. — —

Důvody: Měst. zastupitelský sbor v Bratislavě se v zasedání, konaném ve dnech 26.—28. května 1930 usnesl se zřetelem k neobyčejnému rozšíření obydlené plochy města a k tomu, že dosavadní způsob hlášení požáru státním telefonem nepostačuje, aby na území města byly zařízeny požární automaty nákladem do výše 1,500.000 Kč, jenž se uhradí v pěti ročních lhůtách po 300.000 Kč, počínaje rokem 1931, z běžných příjmů obce. Na základě tohoto usnesení, proti němuž nebylo podáno námitek, rozepsala měst. rada vyhláškou ze 14. listopadu 1930 veřejnou soutěž s výzvou k podání nabídek do 17. prosince 1930. Podle projekčního plánu a ostatních soutěžních podmínek (všeobecných, zvláštních a technických), stanovených po návrhu zadávací komise, složené ze zástupců města, policejního ředitelství a zem. úřadu — kterýžto poslední poskytl městu k dotčenému účelu z hasičského fondu podporu 170.000 Kč —, mělo projektované požární zařízení sestávati kromě tří ústředen (pro hlavní požární strážnici, pro policejní ředitelství a pro pobočné požární strážnice) a vodivé sítě z kombinovaných požárních a policejních automatů počtem 100 a býti upraveno tak, aby při současném uvedení v chod všech hlásičů jedné smyčky došlo nejméně 6 až 8 hlášení dvakrát do ústředny bez zkomolení (bod 6 technických podmínek). V § 3 zvláštních podmínek stanoveno, že vypraco-